

τότε κλίνονται ὡς τὰ προσηγορικὰ εἰς η. Всичкитѣ Ради да додѣтъ, пакѣ не вѣрвамѣ (ὅλαι αἱ ἔχουσαι τὸ ὄνομα 'Ράδα νὰ ἔλθωσι, πάλιν δὲν πιστεύω). Ὑπάρχει προσέτι εἰς ιδιωτισμὸς παρὰ τοῖς κυρίοις θηλυκοῖς οὐσιαστικοῖς, νὰ προστιθεταὶ ἐν τῷ πληθυντικῷ αὐτῶν ἀριθμῷ ἡ συλλαβὴ ηи ὡς τύπον πληθ: ἀριθμοῦ, ἀλλὰ μὲ ἄλλην σημασίαν. π. χ. „утрѣ ще идемѣ у Пенкѣни“ (αὐριον θὰ ὑπάγωμεν στῆς Πένκας). Ἐνταῦθα δὲν ἐννοοῦμεν πολλὰς Πένκας ἀλλὰ πρόσωπα τινα μετὰ τῆς Πένκας. Τοιοῦτον τι συμβαίνει καὶ παρὰ τοῖς ἀρσενικοῖς κυρίοις καὶ συγγένειαν σημαίνουσιν οὐσιαστικοῖς μὲ κατάληξιν ви. „Марѣнчови довечера ще пристигнѣтъ“ (Ὁ Μαρῆντζος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τὸ ἑσπέρας θὰ φθάσωσιν). „Уйчови иматѣ хубава кѣщѣ“ (ὁ θεὸς ἔχει ὠραῖον οἶκον. ἐνταῦθα ὑπερνοεῖται ἅπαντα ἡ τοῦ θεοῦ οἰκογένεια). Τὸ мома (κόρη) κάμνει τὴν κλητ: моме. Τινὰ μὲ κατάληξιν а ἐμφυχα εἶναι γένους κοινοῦ καὶ διὰ τὰ τρία γένη. Человѣкъ пияница, (ἄνθρωπος μέθυσος), жена пияница (γυνή), момче пияница (παιδίον). Τοιοῦτον εἶναι καὶ τὸ вѣйвода (στρατηγός). Παρὰ τισι θηλυκοῖς (καὶ οὐδετέροις οὐσιαστικοῖς) διετηρήθη ὁ ἀρχαῖος δυϊκὸς ἀριθμὸς, ὡς καὶ ἡ προθετικὴ ἐνικὴ πτώσις αὐτῶν. π. χ. рѣка, дуѣх: рѣцѣ, отъ рѣки (χεῖρ), колѣно (γόνατον) дуѣх: колѣнѣ, кѣща (οἶκος), прох: вѣ кѣщѣ, време (καιρὸς) прох: на времени. Τοιοῦτον εἶναι καὶ τὸ ἀρσενικὸν сънь (ὑπνος) прох: на сънѣ, ὡς καὶ τὸ гърбѣ πλάτη ἢ ὦμος) ἡ ὀργανικὴ πτώσις гърбомѣ ἢ μὲ τὴν πρόθεσιν съ гърбомѣ, съ Богомѣ (à Dieu). Ὅχι πρὸ πολλοῦ χρόνου ἐν ἀπάσαις ταῖς Βουλγαρ: γραμματικαῖς ἡ αἰτιατ: ἐνικὴ ἐγράφετο μὲ ж κατάληξιν, ἂν ἡ ὀνομαστικὴ καταλήγη εἰς а, ἢ ме ж, ἂν ἡ ὀνομαστικὴ εἶχεν я κατάληξιν. π. χ. ѓн: гора, айт: горѣ, свѣня (ὄν), сви-пѣж (αἰτ:) πληθ: горы, свѣни καὶ ἡ προφορὰ αὕτη τῆς αἰт: